

Miklós nagyon készült Sopronba – szülővárosába – a Magyar Könyvtárosok Egyesületének (MKE) vándorgyűlésére, azon belül is a Helyismereti Szervezet szekcióülésére.

Csütörtök délután nem találtuk. Felhívtam. Telefonját Csilla lánya vette fel. Miután édesapját kerestem, megtörtén mondta, hogy előző nap stroke érte. A kalocsai Emléktár számára fotózott éppen, a kalocsai kórházban ápolják.

Egy hét múlva jött a megrendítő üzenet, hogy eredménytelen volt a kórházi kezelés.

1943-ban született. Általános és középiskolai tanulmányait Sopronban végezte. Érettségi után, 1962-ben, a soproni Berzsenyi Dániel könyvesboltban helyezkedett el. Kalocsára 1965-ben költözött. Tíz évig vezette a könyvesboltot, innen került 1975-ben a Nagy Lajos Városi Könyvtárba. AZ ELTE BTK könyvtár-történelem szakára 1976-ban vették fel, amelyet 1982-ben végzett el.

Főbb munkakörei: módszertani könyvtáros, feldolgozó könyvtáros, igazgató 1993 és 1995, majd 2006 és 2012 között, de ő vezette a könyvtárat a közbeeső időszakban is, amikor az önkormányzat összevonta az intézményt a művelődési központtal.

Kalocsán 2004-ben jött létre a Tomori Pál Főiskola. Miklós kitartó tevékenységének köszönhetően született meg – az országban egyedülállóként – a Tomori Pál Városi és Főiskolai Könyvtár, s az önkormányzat Asbóth Miklóst bízta meg a könyvtár igazgatói teendőinek ellátásával.

Még feldolgozó könyvtárosként kezdett foglalkozni Kalocsa történetével, helytörténeti kutatással. Kutatási eredményeit rendszeresen publikálta.

Jelentősebb munkái: *Kalocsa történeti kronológiája*, *Kalocsa és környéke válogatott bibliográfiája*, *Ezeréves Kalocsa*, *Kalocsa 1998–2005*.

AZ MKE Helyismereti Szervezetének megalakulásától az egyik legaktívabb tagja volt. A *Helyismereti könyvtárosok V. országos tanácskozását* munkatársaink bevonásával, Miklóssal együtt szerveztük.

Bács-Kiskun megyei szervezetünknek is meghatározó személyisége volt. A KIK (Könyvtári és Informatikai Kamara) és utódszervezete, az IKSZ (Informatikai

és Könyvtári Szövetség) megalakulásától ő képviselte Kalocsát.

Hozzászólásaival, észrevételeivel, javaslataival nagyban segítette a mindenkori megújulást. Tevékenységének elismerését jelzi az 1998-ban kapott Kalocsa Város Művelődési Díja és 2003-ban Bács-Kiskun Megye Közművelődési Díja. Sikeres könyvtárszervezői munkája elismeréseként 2010-ben az MKE Emlékérmékét kapta meg.

Igazgatói megbízatásának lejártával – 2012-ben – nyugdíjba vonult, de nem nyugalomba. Továbbra is kutatta városát. Vezette a város emléktárbizottságát.

Emlékét megőrizzük és megőrizzük művei. Nyugodj békében, Miklós! ■

